

Γιώργος Μανιώτης

Οι Μεγάλες Μέρες του Νάκου Καψάλης

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

Ἡ ἠχογράφηση ὄλου τοῦ ἔργου πρέπει νά ἔχει κάτι τό πρόχειρο, παράσιτα, τραβήγματα, μικροφωνισμούς κι ἄλλα παρόμοια, ἔτσι πού νά φαίνεται πώς εἶναι μιὰ ἠχογράφηση πού ἔχει γίνει μέ ἓνα φθινό, φορητό μαγνητόφωνο ἀπό ἓνα συγκινημένο ἐρασιτέχνη σέ μιὰ χλιοχρησιμοποιημένη ταινία. Ὅταν ἀνοίγει καί κλείνει ἡ ἔγγραφῆ, ὁ θόρυβος τοῦ διακόπτη πρέπει νά ἀκούγεται μεγεθυμένος κι ἀνοίγει καί κλείνει ἡ ἔγγραφῆ, ὁ θόρυβος τοῦ διακόπτη πρέπει νά ἀκούγεται μεγεθυμένος κι ἀπειλητικός.

ΑΚΟΥΣΜΑ Α΄

(Ἀρχίζει ἡ ἀναμετάδοση. Ἐντελῶς ἀπρόοπτα καί γιά μιὰ δύο στιγμές ἀκούγεται ἓνα μέρος ἀπό τήν Κυριακάτικη ὀρθόδοξη λειτουργία. Διακοπή.

Ἀρχίζει πάλι ἡ ἀναμετάδοση. Ἀκούγεται ὁ θόρυβος ἀπό μιὰ αἴθουσα ἀναμονῆς κάποιου ἀεροδρομίου, φωνές, ὀμιλίες σέ διάφορες γλώσσες, θόρυβοι ἀεροπλάνων πού προσγειώνονται κι ἀπογειώνονται. Ὁ θόρυβος τῆς αἴθουσας διατηρεῖται σάν ἠχητικό φόντο σέ ὅλη τή διάρκεια τῆς σκηνῆς Α, ἐκτός ἀπό τό μέρος τῶν τραγουδιῶν πού εἶναι ἐμβόλιμα).

Νάκος

—...Hello, Hello I am Νάκος Καψάλης βρισκόμαστε ἐδῶ ὄλοι καί προσμένουμε στό Air-port τοῦ Τσικάγο ἐγώ, ἡ γυναίκα μου ἡ Τασούλα, speak Τασούλα, speak...

Τασούλα

—...Hello ἐγώμαι ἡ Τασούλα, ἡ γυναίκα τοῦ Νάκος (Γελᾷ), Μχα... χα... χα... χα...

Νάκος

—...Hello εἶμαστε στό Air-port τοῦ Τσικάγο ἐγώ, ἡ γυναίκα μου, τό θεία Μάργκαρετ, τό θεία Σταματίνα καί προσμένουμε τό Γιάννης Καψάλης, πού 'ναι ὁ πρῶτος μου ξάδερφος καί μεγάλος ζωγράφος καλλιτέχνης στή μακρινή πατρίδα... Καί τώρα θά γίνει κι ἐδῶ μεγάλος ζωγράφος... γιατί θά κάνει ἐκθεση σέ τέσσερα gallery-house ἐδῶ στό Ἀμέρিকা σέ τέσσερις μεγάλες πόλεις. Βάλανε μεγάλες φωτογραφίες σ' ὄλους τούς δρόμους τοῦ Γιάννης, μ' τ' ὄνομα Καψάλης καί τό μοῦτρο τοῦ Γιάννης... κάτι θέλει νά πεί κι ἡ Τασούλα... Al right, speak Τασούλα.

Τασούλα

—...Hello γειά σας τόν εἶδαμε καί στό television τό Γιάννης.

Εἶδαμε καί τή ζωγραφική του στό television ἐδῶ τό Καψάλης τό λένε Κάψαλης.

Νάκος

—...Σήμερα ἐδῶ ἔχει πολύ κόσμος...

(Μπερδεύεται ἡ ταινία)

KENO

(Ἀρχίζει πάλι ἡ ἀναμετάδοση)

—...Κόλλησε τό ταρε, τώρα ὁμως πάει καλά...

Τό Γιάννης Καψάλης, τό θυμᾶμαι ὅταν εἶμαστε μικροί στό χωριό, στή μακρινή μας πατρίδα... καί τό στέλνανε οἱ γονιοί του, νά τό κρατήσουμε τό Γιάννης, νά κάνει vacation γιατί ἦταν κίτρινος κι εἶχε κάτι κακό σι' ἔντερά του... κι εἶχε ἀνάγκη ἀπό ἀέρα καθαρόν... Τό πατέρας τοῦ Γιάννης ἦτονε ἀστυνόμος κι εἶχε λεφτά μὰ ἤθελε νά κάνει τό Γιάννης νά σκληραγωγηθεῖ... Κάτι θέλει νά πεί ἡ θεία Σταματίνα... speak θεία Σταματίνα. Νό, νό τόσο κοντά...

Σταματίνα

(Μέ συγκρατημένη ὕστερία)

—...Μ' ἀκούετε; Μ' ἀκούετε; Τό Γιαννάκης ἰγού... ἰγού... τοῦπλενα... ἰγού... κι εἶχε ἓνα σημάδι ἐπαίδε στή ραχοκοκκαλιά μεγάλο σάν τό φύλλο τοῦ πλατάνου κι ἐλέγαμε ἰγού κι ἡ Μάργκαρετ... καλό σημάδι τοῦ δώσανε οἱ μοῖρες τοῦ Γιαννάκης... μεγάλος καί τρανό θά γενεῖ...

καί νά πού γένηκε... τό είδα κι εγώ στό television κι είπα ό Γιάννης είναι...
(*Διακοπή. 'Ακούγεται τό τραγούδι «'Άσπρα, κόκκινα κίτρινα, μπλέ καραβάκια τού Αιγαίου δέ μέ παίρνετε καλέ»*)

'Αρχίζει ή άναμετάδοση. Φωνή τού Νάκου).

Νάκος

—... 'Ακούσατε μουσική από τή μακρινή πατρίδα.

(*Διακοπή*)

Νάκος

(*'Αρχίζει πάλι ή άναμετάδοση*)

—... 'Ο Γιάννης είναι πρώτος μου ξάδερφος κι εγώ... όταν μέναμε στό χωριόν οι γονιοί του τόν στέλνανε τό Γιάννης καί καθόντανε μέρες ολάκερες μαζί μας, όλα τά Χριστούγεννα. Μās βάανε καί κοιμούμεθα μαζί... κι ένα βράδυ πού χιονίζε γιατί ήτονε χειμώνας καί χιονίσε καί μέσ στό σπίτι... γιατί τό χιόνι ήταν ψιλό σάν τό ζάχαρι, μās ζυπνήσανε έμένα καί τό Γιάννης καί μās στρώσανε κάτω από τόν άργαλειό πού δέν είχε χιόνι κι ήτονε πλάι στό τζάκι. 'Εγώ μέ τό Γιάννης τακτικά κρυβόμαστε τό άμπάρι κι έσκουζε τό θεία Μάργκαρετ γιατί μās έχανε κι έτρελαινονταν από τήν τρομάρα της, κρυβόμαστε στό άμπάρι καί τό τσούζαμε καί δύο φορές μās έβρηκαν μεθυσμένους νά κουτουλάμε... κι μās έβρεξε μέ άγίασμα τό θεία Μάργκαρετ....

(*Οί γυναίκες γελοΐν ύστερικά*).

'Ο Γιάννης ήτονε ζωηρό παιδί, έδωσε εις τό γαιδούρι μας τρία κουτιά λουκούμα καί κόντεψε νά χάσομε τόν γαιδαρον, διότι κόντεψε νά πνιγει, μά ήρθε τό θεία Μάργκαρετ μέ μίαν χοντρή λαμπάδα κι έξεβούλωσε τό λάρυγγα τού γαιδάρου κι έτσι αυτός έσώθη...

(*Οί γυναίκες γελοΐν ύστερικά*)

Πρός στιγμήν θά διακόψω διότι τά battery άδυνατίσαν καί χάνουν καί πέφτουν καί θέλει άλλα battery

(*Διακοπή.*)

KENO

'Αρχίζει πάλι ή άναμετάδοση)

—... 'Εβαλα τά καινούργια battery κι είμαστε έτοιμοι νά δεχθούμε τό Γιάννης Καψάλης, πού έρχεται μέ τό άεροπλάνο στίς 2 καί μισή άκριβώς...

(*Διακοπή. Για μιά δύο στιγμές άκούγεται μουσική ρόκ.*)

Διακοπή. 'Αρχίζει ή άναμετάδοση).

—... 'Εμεις έδω έχουμε ένα big restaurant, ένα μεγάλο φαγάδικο πού λένε στή μακρινή πατρίδα κι είμεθα πολύ εϋτυχισμένοι διότι έμεις, έδω παρ' όλες τίς μόρες φτάσαμε κάπου καί περνούμε καλά... Πέρσι άγόρασα κι ένα μεγάλο Κάντιλλακ. 'Εχουμε σπíti πούναι κι αυτό μεγάλο κι έχει καί air-conditioning καί σπουδάζουμε καί τά παιδιά μας. Είμαστε εϋτυχισμένοι κι έχουμε όλα τά καλά. 'Αλλά λίγο έλειψε νά τήν πάθουμε τή δουλειά, διότι ένα σάββατο πού 'τανε άργκά τό βράδυ κι είμαστε μέ τήν Τασούλα στό restaurant μπαίνουν μέσα δύο ρεμάλια νέγκροι μέ τά πιστόλια στό χέρι καί παγαίνουν ντουγγού εις τό ταμειον... άλλα άναψε ή Τασούλα καί τούς όρμηξε μέ χέρια καί μέ πόδια... άλλα κτυπήσαν τήν Τασούλα στό κεφάλι της μέ τ' άκρη τού πιστολιού κι έκαμε τρεις μήνες στό hospital ή Τασούλα.

"Αχ Τασούλα της είπα μόλις συνήλθε άφου έχουμε ασφάλεια γιατί άναψες Τασούλα; Πās γυρεύοντας νά μου τό κλείσεις τό σπίτι, Τασούλα...

Θά τό πουλήσομε αυτό τό restaurant Τασούλα καί θά βροΐμε ένα δίπλα σέ ένα police station νά 'χουμε τό κεφάλι μας ήσυχο μιά καί γιά πάντα.

Καί βρήκαμε ένα καλό κατάστημα δίπλα στό police station κι έτσι έχουμε τό κεφάλι μας ήσυχο...

Τασούλα

—...Τό restaurant τούπαμε «'Η Μεγάλη Πλατανιά».

(*Διακοπή*)

Νάκος

(*'Αρχίζει ή άναμετάδοση*)

—...Τώρα άκούστε μουσική από τή μακρινή πατρίδα.

(*'Ακούγεται τό τραγούδι*)

«Βάλε τ' άσπρα σου, γίνε κρίνο
καί βγές από τή γλάστρα σου»

Διακοπή. 'Ακούγονται θόρυβοι από διακόπτες.

'Αρχίζει νά ἀκούγεται τό τραγούδι.

«Λίγο, κρασί, λίγο θάλασσα καί τ' ἀγόρι μου»

Διακοπή.

ΚΕΝΟ)

('Αρχίζει ἡ ἀναμετάδοση)

—... 'Η ὥρα εἶναι τρεῖς κι ὁ Γιάννης ἀκόμα δέν ἤρθε... τό ἀεροπλάνο τοῦ Γιάννης ἔχει καθυστέρηση καί γυρίζει ἀπό πάνω μας... ὥρες πολλές...

'Η θεία Μάργκαρετ κοντεύει νά πεθάνει ἀπό τόν φόβο... ἀλλά ἐγώ τῆς λέω μὴ φοβάσαι θεία Μάργκαρετ... ὅ,τι εἶναι γραφτό νά γίνει θά γίνει...μόνο τά γένια τοῦ σπανοῦ δέ βγαίνουν θεία Μάργκαρετ...

Φωνή

(Μέσα ἀπό τήν αἴθουσα ἀναμονῆς κι ἀπό μεγάφωνα)

—...Pay attention please! The plane from New York is landing within a few minutes.

Νάκος

—... 'Αλλά νά! Τό ἀεροπλάνο πού φέρνει τό Γιάννης Καψάλης ἀπό τό New York ἔρχεται μέ θόρυβο, χαμηλώνει... χαμηλώνει... ἀκουμπάει... ἀκουμπάει μέ θόρυβο... ἀκούμπησε...

(Διακοπή)

Νάκος

('Αρχίζει ἡ ἀναμετάδοση)

—... 'Ακούστε μουσική ἀπό τή μακρινή πατρίδα.

('Ακούγεται τό τραγούδι « Ἄσπρα, κόκκινα, κίτρινα μπλέ παραβάκια
τοῦ Αἰγαίου δέ μέ παίρνετε καλέ»

Διακοπή).

('Αρχίζει ἡ ἀναμετάδοση)

Νάκος

—... Βρισκόμαστε στό Αἰγ-ροτ τοῦ Τσικάγο, ὁ Γιάννης Καψάλης πούναι μεγάλος ζωγράφος στή μακρινή πατρίδα καί πρῶτος μου ξάδερφος, βρίσκεται τώρα κοντά μας. 'Η Τασούλα, τό θεία Μάργκαρετ καί τό θεία Σταματίνα, κλαῖνε, κλαῖνε καί φιλοῦνε τό Γιάννης... Περιμένουμε τά μπαγάζια τοῦ Γιάννης...

Κάντε πέρα Τασούλα...

Hello Γιάννης...

Γιάννης

—...Γειά σου Νάκο, τί κάνεις;

Νάκος

—...Εἶσαι εὐτυχισμένος πού μᾶς βλέπεις Γιάννης;

Γιάννης

—...Εἶμαι Νάκο!

Νάκος

—...Περιμένες τέτοια ὑποδοχή, Γιάννης;

Γιάννης

—... "Οχι Νάκο!

Νάκος

—... 'Εσύ Γιάννης δέ γέρασες καθόλου!

Γυναῖκες

(Γελοῦν ὑστερικά)

—...Μχα...χα...χα

—...Μχα...χα...χα

—...Μχα...χα...χα

Νάκος

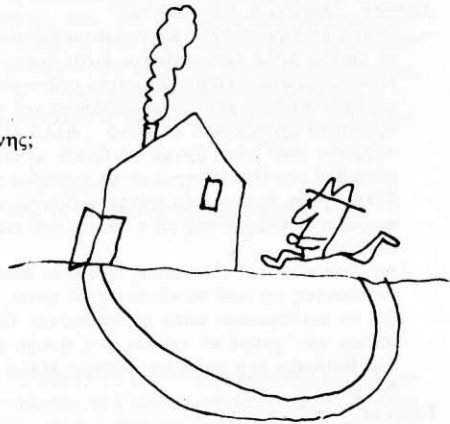
—... 'Ο Γιάννης Καψάλης πούναι μεγάλος ζωγράφος στή μακρινή πατρίδα, ἔχει ντυθεῖ κάπως ἐλεύθερα, ἔτσι Γιάννης;

Γυναῖκες

(Γελοῦν ὑστερικά)

—...Μχά...χά...χά

—...Μχά...χά...χά



—...Μχά...χα...χά

Νάκος

(Μέ επιμονή)

—... Έτσι Γιάννης;

Γιάννης

—...Ναί...ναί....

Νάκος

—...Πές... πές τί φορᾶς Γιάννης.

Γυναίκες

(Γελοῦν ὑστερικά)

—...Μχά...χα...χα...χα...χά

—...Μχά...χα...χα...χα...χά

—...Μχά...χα...χα...χα...χά

Γιάννης

(Μέ δυσαρέσκεια)

—...Φορῶ ἓνα καρῶ πουκάμισο.

Νάκος

—...Colour Γιάννης, Colour...

Γιάννης

—...Εἶναι κόκκινο καί μαῦρο. Φορῶ ἓνα πράσινο κοτλέ παντελόνι καί μπότες.

Νάκος

—...Γιά νά δῶ τίς κάλτσες σου Γιάννης.

Γυναίκες

(Γελοῦν ὑστερικά)

— Μχα...χα...χα...χα

— Μχα...χα...χα...χα

— Μχα...χα...χα...χα

Νάκος

—...Τό Γιάννης φορᾶ ἄσπρες κάλτσες.

Τασούλα

(Σκασμένη στά γέλια)

—...Τό παλτό καλέ, μχα...χα...χα

Γιάννης

—... Ἄ ναί τό παλτό. Τό παλτό μου εἶναι ἓνα σκοῦρο μπλέ παλτό!

Τασούλα

(Σκασμένη στά γέλια)

—...Τήν πιέτα, τήν πιέτα δέστε καλέ...μχα...χα...χα...χα...χα

Γιάννης

(Ἐκνευρισμένος)

—...Τό παλτό μου ἔχει μιά μεγάλη πιέτα ἀπό τούς ὤμους μέχρι κάτω!

Γυναίκες

(Γελοῦν ὑστερικά)

—...Μχά...χα...χα...χα...χα

—...Μχά...χα...χα...χα...χα

—...Μχά...χα...χα...χα...χα

Νάκος

(Κραυγή ἐκπλήξεως)

—...Γιάννης!!!

Γιάννης

(Τρομαγμένος)

—...Τί γίνηκε πάλι;

Νάκος

—...Δέν ἔχεις ρολόγι, Γιάννης;

Γιάννης

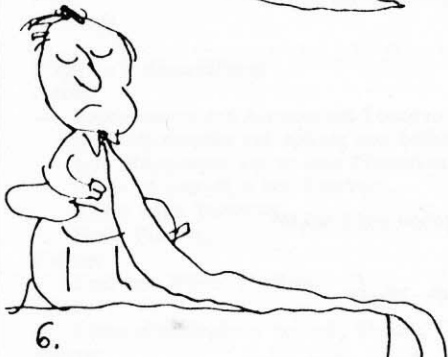
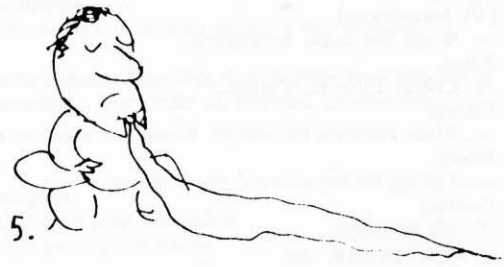
—... Έχω!

Νάκος

—...Ποῦ 'ναι Γιάννης;

Γιάννης

(Βγάζει ἀπό τήν τσέπη του ἓνα ρολόγι)



Αλέξης Κυριτσόπουλος

—...Νά το ἐδῶ στήν τσέπη. Εἶναι τοῦ πατέρα...

Γυναίκες

(*Γελῶν ὑστερικά*)

—Μχα...χα...χα...χα

—Μχα...χα...χα...χα

—Μχα...χα...χα...χα

Νάκος

(*Καθώς τὸ περιεργάζεται*)

—...Αὐτό δέ δουλεύει, Γιάννης!!!

(*Διακοπή.*)

Ἀκούγεται τὸ τραγούδι «Μεγιε-μελέ»

Διακοπή,

KENO.

ΑΚΟΥΣΜΑ Β'

Ἀρχίζει ἡ ἀναμετάδοση. Ἀκούγεται ἓνα ἀπόμακρο πανδαιμόνιο, ἀπὸ κόνρες, φρεναρίσματα, ἐξαμίσεις καὶ τριξίματα λάστιχου πάνω στήν ἀσφαλτο. Στὸ ἀμέσως ἐπόμενο ἡχητικὸ ἐπίπεδο ἀκούγεται ἓνας διαρκῆς θόρυβος μηχανῆς αὐτοκινήτου σὲ λειτουργία. Κι οἱ δύο αὐτοὶ θόρυβοι διατηροῦνται σάν ἡχητικὸ φόντο σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς Β' ΣΚΗΝΗΣ).

Νάκος

—...Πέσαμε σὲ τράφικ Γιάννης... Τασούλα μὴν κινεῖς τὸ μικρόφων...

Βρισκόμαστε στὸ κάρ μου... Ἐξω βρέχει... ὀδηγῶ ἐγώ...

Ξέρεις τί μάρκα εἶναι τὸ κάρ μου, Γιάννης;

Γιάννης

—...Ὅχι!

Νάκος

—...Τὸ κάρ μου εἶναι Κάντιλακ Γιάννης.

Ξέρεις πόσο κάνει τὸ κάρ μου Γιάννης;

Γιάννης

—...Ὅχι!

Νάκος

—...9.000 ντόλαρ Γιάννης...

Τασούλα

—...Μὴν σὲ στενοχωροῦμαι Γιάννης;

Γιάννης

—...Ὅχι.

Νάκος

—...Πάτα αὐτὸ τὸ κουμπὶ Γιάννης, εἶδες... εἶδες Γιάννης ἀνοίγει τὸ παράθυρο ἀνοίγει τὸ παράθυρο μόνο του Γιάννης... Πάτα καὶ τοῦτο δῶ Γιάννης, εἶδες εἶδες Γιάννης σηκώνεται ἡ κεραία... καὶ μὲ τοῦτο δῶ Γιάννης γυρίζει ὁ καθρέφτης γύρω-γύρω... Ἔχει καὶ air condition Γιάννης καὶ ράδιο π' ἀκούγεται γύρω-γύρω καὶ παντοῦ...

(*Μουσικὴ ρόκ πλημμυρίζει τὸ χῶρο, διατηρεῖται ἀμείωτη μέχρι τὸ τέλος τῆς σκηνῆς*)

.....
Τασούλα

—...Νάκο πές στὸ Γιάννης γιὰ τίς μετοχές.

Νάκος

—...Ὅι... ὀι Τασούλα πῶς τὸ θυμήθηκες. Ἄκου Γιάννης ἐγὼ ἔχω καὶ μετοχές πολλὰ ντόλαρ... Ἄκου πῶς ἔγινε τὸ πράμα Γιάννης. Ἐνα πρωί, ἀρχίσαμε νά κινούμε νά πάμε στὸ city μ' ἓνα φίλο τὸν Ντίκ, πολλὰ ντόλαρ κι αὐτός, εἶχε πάρει τὸ καινούριο του κάρ κι εἶπαμε νά πάμε στὸ city, γιὰ δουλειές. Χιόνιζε κι ἔκανε κρύο Γιάννης. Πῆρε ὁ Ντίκ ἓνα κιβώτιο μπίρες, πῆρε καὶ μένα κι εἶπαμε νά πάμε στὸ city. Στὸ δρόμο ὁ Ντίκ ἔπινε μπίρα καὶ δόστου ἔπινε μπίρα κι ἔτρεχε σάν τρελὸς ὥσπου σὲ μιά στροφή, τὸ κάρ τοῦ ἔφυγε ἀπὸ τὰ χέρια Γιάννης κι ἔπεσε σ' ἓνα ρέμα, τρεῖς τοῦμπες ἔκαμε... Τὰ τζάμια σπάσανε μονάχα, τίποτα δὲν πάθαμε ἐμεῖς, ἐγὼ κι ὁ Ντίκ μονάχα κάτι γρατζουνιές πάθαμε... μᾶς πήρανε μὲ ἐλικόπτερο καὶ μᾶς πήγαμε στὸ hospital. Μόλις βγήκα ἀπὸ τὸ hospital τὴν ἴδια μέρα ἔτρεξα κι εἶδα τί μάρκα ἦταν τὸ κάρ τοῦ Ντίκ. Εἶχα 3.000 ντόλαρ στήν μάντα, πήγα καὶ πῆρα μετοχές τὰ τρεῖς χιλιάδες ντόλαρ, γιατί εἶπα τοῦ Ντίκ τὸ κάρ βγήκε καλὸ καὶ θά πουληθεῖ...

κι έκανα 90.000 ντόλαρς με αυτή τή δουλειά Γιάννης.
 Έδω ό κόσμος έχει παραλογιάσει Γιάννης, οί μυαλωμένοι πίνουν και σκουντουφλάνε δλη
 μέρα Γιάννης και τά τ'ιδιά τό τραβάνε τό μαυρο Γιάννης. Προχθές μιά γερμανίδα τό βρήκε,
 τό κανακάρη της, κι έπταλλο Γιάννης... έξω από τήν πόρτα της. Τό 'χει πάρει κι έμεινε
 και πάγωσε εκεί, στά οκαλιά Γιάννης, πρέπει ν' αλλάξουμε τόν κόσμο έδω Γιάννης, πρέπει
 νά φέρουμε άλλους ανθρώπους από 'Αφρिका πού 'χουν δρεξη για δουλειά, Γιάννης...

Γιάννης

—...Γιατί δέν υπάρχει κόσμος στους δρόμους!

Νάκος

—...Ω, Γιάννης, μόλις πέσει ή ήλιος είναι λιγάκι δύσκολα τά πράγματα για νά πηγαίνεις με τά
 πόδια Γιάννης...

(*Η μουσική ρόκ συνεχίζεται στην ίδια πάντα ένταση*)

Θέλεις ένα ποτό Γιάννης... έχουμε μπάρα έδω, στό πίσω κάθισμα...

Γιάννης

—..Εύχαριστώ δέν πίνω.

Νάκος

—...Οί θείες Μάργκαρετ και Σταματίνα άποστάσανε δλη μέρα στό ποδάρι και κοιμηθήκανε (*Γε-
 λά*) Μχα...χα...χα...χα...χα...χα...χα

Γιάννης

—...Έμένα θά με πᾶτε στό International Hotel

Νάκος

—...Τί λές Γιάννης;

Τασούλα

—...Νό, σπίτι θά σέ πᾶμε!

Νάκος

—...Θά σέ φιλοξενήσουμε εμείς Γιάννης!

Τασούλα

—...Δέ θά δεις τό σπίτι Γιάννης;

Νάκος

—...Έχουμε μεγάλο σπίτι, Γιάννης.

Γιάννης

—...Μου 'χουν κλείσει δωμάτιο.

Νάκος

—...Ω, Γιάννης!

Τασούλα

—...Τί είν' αυτά Γιάννης;

Γιάννης

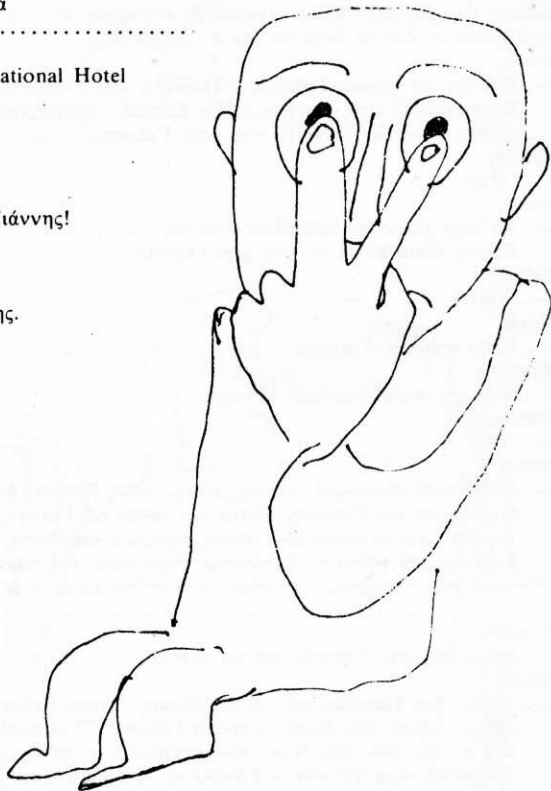
—...Θά σᾶς βλέπω δλη μέρα.

Νάκος

—...All right Γιάννης!

Τασούλα

—...All right!



Γιάννης

—...Ξέρετε πού 'ναι τό International Hotel;

Νάκος

—...Ω Γιάννης, τί λές Γιάννης, είναι τό καλύτερο hotel Γιάννης!

(*Τό μαγνητόφωνο άρχίζει νά χάνει στροφές έτσι πού σιγά-σιγά όλοι οί ήχοι παραμορφώνονται κι άκού-
 γεται κάτι σάν ούρλιαχτό σκύλου πού σφραίνεται τό θάνατο*)

(KENO)

ΑΚΟΥΣΜΑ Γ΄

(*Ἀρχίζει ἡ ἀναμετάδοση*)

—...Hello, I am Νάκος Καψάλης. Είναι Κυριακή πρωί, τό Γιάννης κι ἐγώ εἴμαστε πλέον φίλοι... ἔτσι Γιάννης;

Γιάννης

—...Ἐτσι, ἔτσι...

Νάκος

—...Ἡ ὥρα εἶναι ἔντεκα τό πρωί κι ὁ καιρός ἔχει λιακάδα, ἡ Τασούλα ψήνει σπληνες δξω στό garden ἢ μυρουδιά μᾶς ἔχει σπάσει τὰ ρουθούνια, τοῦ Γιάννης τοῦ ἀρέσουν οἱ σπληνες, ὁ Γιάννης ἦρθε νά μᾶς ἐπισκεφθεῖ, θά φάει ἐδῶ μέχρι τό μεσημέρι... Μέχρι νά γίνει τό φαγητό, ἔλα Γιάννης νά δεῖς τό σπίτι... Ἐδῶ Γιάννης εἶναι τό living-room, πές Γιάννης πόσο μεγάλο εἶναι τό living-room...

Γιάννης

—...Τό σαλόνι εἶναι πάρα πολύ μεγάλο!

Νάκος

—...Πές καί γιά τήν τζαμαρία Γιάννης.

Γιάννης

—...Ἐχει καί μιά τεράστια τζαμαρία πού βλέπει ἔξω στόν κήπο!

Νάκος

—...Μπράβο, μπράβο Γιάννης... κοίτα, κοίτα ἐδῶ...

Πές, πές τί εἶν' αὐτό πού σ' ἀρέσει Γιάννης...

Γιάννης

—... Εἶναι ἓνα τζάκι καί μ' ἀρέσει.

Νάκος

—... Ἀπό δῶ Γιάννης, ἀπό δῶ...

Τί βλέπεις ἐδῶ Γιάννης;

Γιάννης

—...Μιά κρεβατοκάμαρα!

Νάκος

—...Κι ἐδῶ, Γιάννης!

Γιάννης

—... Ἄλλη μιά κρεβατοκάμαρα!

Νάκος

—...Κι ἐδῶ;

Γιάννης

—... Ἄλλη μιά κρεβατοκάμαρα!

Νάκος

—...Κι ἐδῶ Γιάννης;

Γιάννης

—... Ἄλλη μιά κρεβατοκάμαρα!

Νάκος

—...Πές πόσες κρεβατο-κρεβατοκάμαρες εἶδες Γιάννης;

Γιάννης

—...Εἶδα τέσσερις κρεβατοκάμαρες!

Νάκος

—...Μπράβο, μπράβο Γιάννη... τώρα μιλῶ ἐγώ, κάθε κρεβατοκάμαρα ἔχει καί τό δικό της μπάνιο...

Γιάννης

—...Bath-room Νάκος!

Νάκος

—...Μχα...χα...χα...χα ἔχει καί τό δικό της bath-room Γιάννης.

Τώρα πᾶμε στήν κουζίνα μας Γιάννης.

Πές Γιάννης σ' ἀρέσει ἡ κουζίνα μας;

Γιάννης

—...Κι ἡ κουζίνα μ' ἀρέσει!

Νάκος

—...Πές Γιάννης πόσο μεγάλη είναι...

Γιάννης

—...Σάν τό σαλόνι...

Νάκος

—...Νο, νο Γιάννης, σάν τό μισό living-room.

Γιάννης

—...Ναί...ναί σάν τό μισό living-room.

Νάκος

—...Καί τώρα, τί είναι αυτό πού γυαλίζει στόν ήλιο Γιάννης;

Γιάννης

—...Μιά πισίνα!

Νάκος

—...Βγάλε τά ρούχα σου Γιάννης! Θά κολυμπήσουμε, έχει τό νερό ζεστό!

(*Ακούγονται δύο μπλούμ. Διακοπή.*

Κενό)

(*Αρχίζει ή άναμετάδοση. Ακούγονται θόρυβοι από πιατικά καί μαχαιροπήρουνα. Από κάπου στό βάθος άκούγεται σάν φόντο τό τραγούδι «Τό γελεκάκι πού φορείς»*)

Νάκος

—...Σās μιλώ εγώ ό Νάκος Καψάλης, κάναμε μπάνιο στήν πισίνα, φάγαμε τίς σπλήνες πού έψησε ή Τασούλα δξω στό garden καί τώρα καθήμεθα στό τραπέζι καί τρώμε, ή Τασούλα κουβαλά τά φαγητά... πές Γιάννης είσαι ευχαριστημένος...

Γιάννης

—...Κι ευχαριστημένος είμαι κι συγκινημένος!

Νάκος

—...Τασούλα, τί θά μās φέρεις;

Τασούλα

—...Στιφάδο!

Νάκος

—...Στιφάδο θά μās φέρι Γιάννης! Νά 'την έρχεται! Τό στιφάδο τουτο Γιάννης δέν είναι στιφάδο σάν κι αυτά πού κατέχουμε μέ λαγό Γιάννης... Πές τί στιφάδο είναι Τασούλα...

Τασούλα

—...Είνα στιφάδο μέ άστακό!

Νάκος

—...Δοκίμασε Γιάννης, δοκίμασε...

Πώς σου φαίνεται Γιάννης....

Γιάννης

—...Καλό, αλλά είναι λιγάκι βαρύ...

Νάκος

—...Τί άλλο θά μās φέρεις, Τασούλα;

Τασούλα

—...Καπαμά!

Νάκος

—...Σ' άρέσει ό καπαμάς Γιάννης;

Γιάννης

—...Ναί...ναί...

Νάκος

—...Καί τί άλλο θά μās φέρεις Τασούλα...

Τασούλα

—...Θά σās φέρω κεφτέδες, τυροπιτάκια, κοκορέτσι...

Νάκος

—...Τ' άκουσες Γιάννης; Θά μās φέρι καί κοκορέτσι, κοκορέτσι εδω στά ξένα Γιάννης... Στή μακρινή πατρίδα Γιάννης είχε καί τραγούδι τό κοκορέτσι...

«"Ένα πιάτο κοκορέτσι
πώς τόν κάνει ό γύφτος
τό κόλος έτσι»

Μχα...χα...χα...χα...χα
Φέρτα Τασούλα, φέρτα...

Γιάννης

—...Θά σκάσουμε!

Νάκος

—...Μχα...χα...χα...χα...χα

Μπάς σέ καλό σου Γιάννης, μ' έκανες καί γέλασα Γιάννης.

Ή γεύσις είναι άπόλαυσις Γιάννης...

(΄Αρχίζει νά άκούγεται τό τραγούδι «Καπετάν Άνδρέα Ζέπο»)

Τραγουδά Γιάννης...

(΄Αρχίζουν νά τραγουδούν μαζί. Χωρίς πολύ δρεξη. Διακοπή)

Νάκος

(΄Αρχίζει ή άναμετάδοση. Άκούγεται ένα Ισχυρό ροχαλητό. ΄Ο Νάκος μέ στιγνή φωνή)

—...Ή Τασούλα μās έφερε καί ice-cream. Ή ώρα είναι έξι. Έδω άκούτε τό Γιάννης νά ροχαλίζει.

Μετά τό φαγητό τόν πήρε λίγο. ΄Ο Γιάννης τώρα κοιμάται καί ροχαλίζει. ΄Η Τασούλα πλένει τά πιάτα. ΄Ο Γιάννης μās έφερε καί τέσσερις long-play δίσκους άπό τήν πατρίδα δώρο. Πρέπει νά ξυπνήσω τό Γιάννης διότι πρέπει νά πάμε Green hope building νά δούμε τή δύση του ήλιου. ΄Ει...εί Γιάννης, Γιάννης... ξύπνα... Γιάννης...

(Διακοπή. Άκούγεται τό τραγούδι «Ρούσα παπαδιά» Διακοπή).

(΄Αρχίζει ή άναμετάδοση. Άκούγεται ένας κοσμικός άέρας πού φυσά άπειλητικά κι άπό μακριά ό βόμβος της πόλεως).

Νάκος

—...Σās μιλω έγώ ό Νάκος Καψάλης. Είμαστε στό ταράτσα του Green hope building 93 παρτιμέντα. Νυκτώνει, έδω είναι κι ή Τασούλα κι ό Γιάννης, κάτω φαίνεται τό town. Έδω πέρα φυσάει καί τρέμει ή Τασούλα. ΄Υπομονή Τασούλα, ύπομονή. Φυσάει, έχει καί κάτι σαν κουφόβραση καί φέρνει καί κάτι χοντρές ψιχάλες... Γιάννης, αυτή είναι ή πόλη μας... σ' άρέσει Γιάννης; Έδω Γιάννης είναι τό κέντρο μέ τά γραφεία καί τ' άλλα, έδω δέν κάθεται κανείς Γιάννης... έχει θόρυβο καί smoke Γιάννης, smoke πολύ. ΄Εμεις καθόμαστε εκεί στ' άκρη μακριά άπό τό town Γιάννης, έχουμε κήπους κι ό άέρας είναι καθαρός. Πές Γιάννης σ' άρέσει ή πόλη μας;

Γιάννης

—...Μ' άρέσει!

Νάκος

—...Πές τί βλέπεις, Γιάννης;

Γιάννης

—...Βλέπω κτίρια καί κτίρια!

Νάκος

—...Πώς τά φτιάξανε τόσο ψηλά, Γιάννης;

Γιάννης

—...Μυστήριο!

Νάκος

—...No, νο μυστήριο Γιάννης, θαύμα, θαύμα...

Πές Γιάννης θά τά ζωγραφίσεις αυτά Γιάννης;

Γιάννης

—...Ναί, ναί...

Τασούλα

(΄Υστερικά)

—...Νάκος, Νάκος πάμε, πάμε βρέχει...πάμε...πάμε...

(Διακοπή)

(΄Αρχίζει ξαφνικά ή άναμετάδοση. Άκούγεται βαβούρα εστιατορίου.

Ξαφνικά άκούγεται ή φωνή του Νάκου Καψάλη).

Νάκος

—...Κόλλησε τό tape αλλά τώρα ξεκόλλησε...

Είμαστε μέσα στό Green hope building σ' ένα άπό τά έφτά restaurant καί τρώμε ice cream.

΄Ο Γιάννης πήρε ice-cream chocolate Γιάννης σέ ρωτώ είδες Γιάννης τί κάνει ό άνθρωπος άμα θέλει. Είδες Γιάννης μεγαλείο;

Γιάννης
—...Ναί...ναί...

Νάκος

—...100 μέτρα ύψος Γιάννης, 100 μέτρα από τή γης Γιάννης... Έχει τέσσερα γήπεδα Γιάννης
κι έξι πισίνες... μιά δλάκερη πολιτεία Γιάννης, μιά δλάκερη πολιτεία...

(Διακοπή)

(*‘Αρχίζει ή άναμετάδοση. ‘Ακούγεται μηχανή αυτοκινήτου και λάστιχα πού τρίζουν στίς στροφές από
τήν ταχύτητα.*)

Γιάννης

—...Σās μιλώ εγώ ό Γιάννης Καψάλης, ό Νάκος Καψάλης ήπια και μέθυσε, είμαστε μέσα στ’
αυτοκίνητο του Νάκου, όδηγεί ή Τασούλα, ό Νάκος είναι στό πίσω κάθισμα και κλαίει,
κλαίει άσταμάτητα... ‘Η Τασούλα έχει νευριάσει...

Τασούλα

—... Έχει τό καρδιά του Γιάννης, δέν πρέπει νά πίνει Γιάννης και νά συγκινεί τό καρδιά του...

Νάκος

(*Μέσα από άναφυλλήτά*)

—...Γιάννης, Γιάννης καλέμου φίλε, καλέ μου ξάδερφε Γιάννης, θέλω νά πάω στην πατρίδα
Γιάννης, στό γαλανό ουρανό, στό γαλανό κύμα, Γιάννης... κάτω στό νησί Γιάννης... Θά
πάρω τή σύνταξη και θά φύγου Γιάννης... θά πάω στη μακρινή πατρίδα Γιάννης, στό
γαλανό ουρανό, στό γαλανό κύμα... θά πάρω τή σύνταξη και θά φύγου Γιάννης... θά φύγου
Γιάννης...

(*‘Απότομο φρενάρισμα. ‘Η Τασούλα κορνάρει μανιωδώς. Διακοπή.*)

(*‘Αρχίζει ή άναμετάδοση. ‘Ακούγεται τό τραγούδι «ό Μπάρμπα-Μαθιός» ‘Υστερα από λίγο διακοπή.
‘Ακούγεται ή φωνή του Νάκου Καψάλη*)

Νάκος

—... ‘Ακούσατε μουσική από τή μακρινή πατρίδα πού έφερε ό Γιάννης...

(Διακοπή)

ΑΚΟΥΣΜΑ Δ’

(*‘Αρχίζει ή άναμετάδοση*)

Νάκος

—... ‘Η έκθεσις του Γιάννης έγινε κι έκαμε μεγάλη επιτυχία. ‘Ηρθε ό δήμαρχος κι άλλοι πολλοί
και καλοί και σπουδαίοι άνθρωποι. Είχανε και μπουφέ με πολλά και διάφορα. Τέσσερις
φορές μās έδειξε τό television έμένα και τό Γιάννης. Τώρα πιά μās ξέρουν όλοι. Στο restaura-
tant τώρα πιά δέν προφταίνουμε και πήραμε τρεις ύπαλλήλους για νά τά φέρνουμε βόλτα
και νά τά προφθαίνουμε... Γιάννης θά σου ζητήσω μία χάρης, Γιάννης νά μου δώσεις ένα
έργο σου Γιάννης νά τυπώσουμε στό εξώφυλλο του κατάλογου Γιάννης. Αυτό θά βοηθήσει
και σένα Γιάννης, τί λές;

Γιάννης

—...Ευχαριστώ τό Νάκο Καψάλη γιατί όλες αυτές τίς μέρες μου στάθηκε σαν πραγματικός
άδερφός μου έκανε και τό διερμηνεία κι έτρεχε από δω και από εκεί... Με βοήθησε προσωπικά
νά κρεμάσουμε τά έργα. Ευχαριστώ και τήν Τασούλα για τά ώραία φαγητά, αλλά Νάκο εγώ
πιά δέν τά όρίζω τά έργα μου, έχουν πουληθεί Νάκο στον κύριο Κεβόρκ έδω κι εννιά
μήνες...

Νάκος

—... ‘Ω δέν πειράζει Γιάννης, καλή καρδιά κι όλα θά ‘ρθουν Γιάννης... ‘Ο κύριος Κεβόρκ πού
είπε ό Γιάννης είναι ένας από τούς πλουσιότερους ανθρώπους έδω στην ξενιτιά. Έχει gal-
lery, έχει magazine, έχει hotels, έχει φάρμες και τί δέν έχει, άπ’ όλα έχει ό κύριος Κεβόρκ...
Λατρεύει τό Γιάννης ό κύριος Κεβόρκ. ‘Ο κύριος Κεβόρκ χτές με τό Γιάννης και μένα
φάγαμε στό «Μεγάλη Πλατανιά».

(Διακοπή)

(*Ἀρχίζει ἡ ἀναμετάδοση*)

Νάκος

(*Ἀκούγεται μιά βρῦση πού τρέχει κι ἓνα καζανάκι πού γουργουράει*).

—...Εἶμαι στό toilet δέ θέλω ν' ἀκούσει ἡ Τασούλα! Ἐγώ, τὸ Γιάννης κι ὁ κύριος Κεβόρκ μετὰ τὰ ἐγκαίνια στό gallery τοῦ Γιάννης πήγαμε στό χαμάμ ὅλη νύχτα. Ἡ Τασούλα σήκωσε τὸν κόσμο στό ποδάρη νά μᾶς ψάχνει. Τό πρωὶ τῆς εἶπαμε πού 'μαστε μετὰ τὸ δήμαρχο ὅλη νύχτα καὶ ἠρέμησε. Ἀλλὰ ἡ Τασούλα γκρινιάζει, γιατί λέει δὲν κοιτάζω τὴ δουλειά μου κι ὄλο σούρτα-φέρτα εἶμαι μετὰ τὸ Γιάννης...

(*Ξανατραβᾷ τὸ καζανάκι. Διακοπή*).

(*KENO*)

(*Ἀρχίζει ἡ ἀναμετάδοση. Ἀκούγεται τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι «Κάτω στὴν ἁγία-Μαρίνη» ὕστερα ἀπὸ λίγο διακοπή*).

Νάκος

(*Μέ κουρασμένη φωνή*)

—...Ἀκούσατε μουσικὴ ἀπὸ τὴ μακρινὴ πατρίδα πού ἔφερε ὁ Γιάννης δωρὸ σέ μᾶς...

(*Διακοπή*).

ΑΚΟΥΣΜΑ Ε΄

(*Ἀρχίζει ἡ ἀναμετάδοση. Ἀκούγεται θόρυβος λεωφόρου*).

Νάκος

—...Ὁ Γιάννης ἔκαμε τρεῖς μέρες νά φανεῖ... κι ὅταν παίρναμε τηλέφωνο στό International Hotel δὲν ἦταν ἐκεῖ καὶ νομίσαμε πού 'χες θυμώσει Γιάννης... ἀλλὰ τώρα εἶναι ἐδῶ. Πέρασε ἀπὸ τὴ «Μεγάλῃ Πλατανιά» καὶ μετὰ πῆρε μετὰ τὸ τάξι κι ἤρθαμε στό Μουσεῖο (*κομπιάζει*)...

Γιάννης

—...Στὸ μουσεῖο μοντέρνας τέχνης...

Νάκος

—...Στὸ μουσεῖο μοντέρνας τέχνης! Τώρα εἶμαστε ἔξω ἀπὸ τὸ μουσεῖο καὶ τώρα προχωροῦμε μέσα...

(*Ὁ θόρυβος τῆς λεωφόρου σιγά-σιγά ἀπομακρύνεται, ὁ χῶρος γίνεται κούφιος. Τὰ βήματά τους ἀρχίζουν νά ἀντηχοῦν πάνω στό διάδρομο, καθὼς προχωροῦν. Ἀπόλυτὴ ἡσυχία*).

—...Προχωροῦμε!

.....
—...Τὸ μουσεῖο ἄνοιξε μόνο γιὰ τὸ Γιάννης, ἐπειδὴ ἄλλη ὥρα δὲν εὐκαιρεῖ...

.....
—...Φτάσαμε!

.....
—...Στεκοῦμαστε μπροστά σέ μιά ζωγραφιά καὶ κοιτοῦμε...

 "Ὁ Γιάννης, τί εἶν' αὐτό;

Γιάννης

—...Ὁ πίνακας ἐνὸς μεγάλου ζωγράφου!

Νάκος

—...Ὁ Γιάννης αὐτὰ εἶναι πιτσιλές, πιτσιλές Γιάννης...

(*Ἀρχίζει νά γελᾷ νευρικά*)

 Μχα...χα...χα...χα...χα...χα...χα

Γιάννης

—...Δὲν εἶναι πιτσιλές, Νάκος!

Νάκος

—...Ὁ Γιάννης...ὦ Γιάννης μετὰ σκανδαλίζεις Γιάννης...

 Μχα...χα...χαχα...χα...χα...χα...χα...χα...χα

 Αὐτὸ Γιάννης ἔγινε ἔτσι στά κουτουρού... Γιάννης...

 "Ἀχαχα...ἄχαχα...ἄχαχα...ἄχαχα...ἄχαχα....."

Γιάννης

(*Κοφτά*)

—...Ὅλα στά κουτουρού ἔχουν γίνε!

Νάκος

—... "Ω Γιάννης, τί λές Γιάννης, ό Λούι μικρός Γιάννης έκαμε καλύτερα...
 "Αχαχα...άχαχα... άχαχαχα... άχαχα...χα...χα...χα
 "Ω Γιάννης θά σκόσω στά γέλια, Γιάννης... κοίτα... κοίτα αυτό Γιάννης.
 ...Έχει ήφτά μάτια και τέσσερα αυτιά Γιάννης... "Αχαχα...άχαχα...

Γιάννης

(Κοφτά)

—...Τόσα Έχεις κι εσύ!

Νάκος

—... "Ω Γιάννης, σταμάτα Γιάννης... "Αχαχαχα... άχαχαχα... άχαχα... θά μέ τρελάνεις
 Γιάννης... "Ω Γιάννης... Γιάννης κοίτα ώς άλλοίθωρον στρείδι ομοιάζει αυτή ή γυναίκα...
 "Αχαχα...άχαχα...άχαχα...

Γιάννης

—...Είν' ή Τασούλα!

Νάκος

—... "Ω Γιάννης, Γιάννης σταμάτα, σταμάτα θά τρελαθώ...
 "Αχαχα...άχαχα...άχαχα...άχαχα...
 "Ω Γιάννης, Γιάννης κοίτα... κοίτα τούτο τό άγαλμα Γιάννης...
 "Αχαχα...άχαχα...άχαχα... Τί σοϋ θυμίζει Γιάννης...

Γιάννης

—...Τσουτσούν!

Νάκος

—... "Αχαχαχα... άχαχα... άχαχα Τσουτσούνι Γιάννης... τσουτσούνι... θά πεθάνω... θά πεθάνω...
 "Αχαχαχα...άχαχα...άχαχα "Ωχ Γιάννης... κοίτα...κοίτα...μιά κούκλα μέ στραμπουληγμένα
 τά ποδάρια της Γιάννης... είναι και γκαβή Γιάννης... "Αχαχα...άχαχα...άχαχα...άχαχα...
 Συγνώμη Γιάννης... συγνώμη... άχαχα... άχαχα... άχαχα Νά κι ή σημαία Γιάννης... νά,
 νά κι ή σημαία... άχαχα... άχαχα... άχαχα... άχαχα Ξέπλυσε στό μπουγάδα Γιάννης... άχαχα...
 ! άχαχα...άχαχα... Αυτά τά κάνω κι εγώ Γιάννης... άχαχαχα...άχαχα...άχαχα...άχαχα...

Γιάννης

(Κοφτά)

—...Πρόσεξε μή σοϋ πέσει τό μαγνητόφωνο, Νάκος!

Νάκος

(Κραυγή φόβου)

—... "Ιιιιιχ!

(Διακοπή)

('Αρχίζει ή άναμετάδοση. 'Ακούγεται ένας αυτοσχεδιασμός μέ σαντούρι. "Υστερα από λίγο διακοπή)

Νάκος

(Μέ συγκινημένη φωνή)

—... 'Ακούσατε μουσική από τή μακρινή πατρίδα πού ό Γιάννης έφερε δώρο σέ μās...

(Διακοπή)

ΑΚΟΥΣΜΑ ΣΤ

('Αρχίζει ή άναμετάδοση. 'Ακούγεται θόρυβος βροχής)

Νάκος

—...Είναι άπόγευμα κι είμαστε μέ τό Γιάννης στό living room έξω βρέχει...

Μόλις έδειξα στό Γιάννης ένα βάζο μέ σκόνη από σκόρδο, έτοιμος νά κάνεις και σκορδαλιά
 άμα θέλεις. Τό Γιάννης μέ ρώτησε γιά τά παιδιά...

'Η Τασούλα έχει πάει γιά ψώνια στό city. 'Ο Γιάννης μέ ρώτησε γιά τά παιδιά, του λέγω
 λοιπόν... Τά παιδιά έχουν φύγει από τό σπίτι Γιάννης κι είναι μόνα τους στό city. "Όπου
 κάθονται και δουλεύουν και σπουδάζουν, έρχονται και μās βλέπουν στίς γιορτές. 'Η Μαίρη
 παγαίνει γιάτρισσα κι ό Λούι μηχανικός...

.....

—...Λέω νά πάρουμε στό τέλεφον τή θεία Μάργκαρετ... Γιάννη ἐσύ τί λές;

Γιάννης

—...Καί δέν τήν παίρνεις.

(*Ἀκούγεται κάποιος πού σχηματίζει ἕναν ἀριθμό, ὕστερα ἀπό λίγο δύο-τρία κουδουνίσματα καί κάποιος σηκώνει τό ἀκουστικό).*

Φωνή

(*Τῆς θείας Μαργαρίτας, στριγγλιάρικη, ὕστερική καί παραπονιάρικη*)

—...Ποιός; Ποιός εἶν' αὐτοῦ;

Νάκος

—...Θεία Μάργκαρετ ἐσύ;

Φωνή

—...Ναῖσκε, ναῖσκε... ποιός; Ποιός;

Νάκος

—...Ἐγώ ὁ Νάκος!

Νάκος

—...Θεία Μάργκαρετ ποιός εἶναι ἐδῶ μαζί μου δίπλα μου;

—...Θεία Μάργκαρετ ποιός εἶναι ἐδῶ μαζί μου, δίπλα μου;

Φωνή

—...Νάικο, Νάικο ἐσύ;

Νάκος

—...Ἄ Γιάννης Καψάλης θεία Μάργκαρετ.

Φωνή

—...Ἔιλα, ἔιλα Γιάννης, Γιαννάκης...

Νάκος

—...Πάρ' την, Πάρ' την...

Γιάννης

—...Ἔλα θεία...

Φωνή

(*Κλαίγοντας*)

—...Γιάννης, Γιάννης

— Τί κάμεις παιδί μ'...

Γιάννης

—...Καλά, καλά...

Φωνή

—...Γιατί, γιατί δέν ἤρθατε Γιάννης ἐσύ κι ὁ Νάικος;

Γιάννης

—...Μπλεξίματα θεία...

Φωνή

(*Δυνατά*)

—...Γιάννης, Γιάννης... ναῖρθεῖς... ναῖρθεῖς ἕνα πρωινό Γιάννης θά σοῦ κάνω breakfast Γιάννης...

Γιάννης

—...Ναί...ναί θά ρθοῦμε... Πῶς εἶναι τά παιδιά;

Φωνή

—...Δουλεύουν, δουλεύουν, Γιάννης!

Γιάννης

— Τά παιδιά εἶναι καλά;

Φωνή

—...Μιά χαῖρά, μία χαῖρά... δέν εἶναι δῶ... δέν εἶναι δῶ... πήγαν' νά δοῦν ἕνα ἔργο μέ τήν Μπουγιουκλάκ'...παίζει ἕνα ἔργο μέ τήν Μπουγιουκλάκ'Θά σοῦ κάνω breakfast.....Θά σοῦ κάνω breakfast. Ἔχου καιροῦ... ἔχου καιροῦ... δέ μέ βαραίν'ς..... δέ μέ βαραίν'ς ὄλη μέρα κάθουμαι Γιάννης.... ὄλη μέρα κάθουμαι μέσα..... καί προσμένω τά παιδιά νά γυρίσουνε Γιάννης.....

Γιάννης

—...Θά 'ρθῶ θεία Μαργαρίτα!

Φωνή

—...Γιάννης, Γιάννης σ' εἶδα στό television καί τηλεφώνησα στό Νάικο..

Γιάννης

—...Εύχαριστῶ θεία.

Φωνή

—...Γιάννης, Γιάννης ναίρθεις... ναίρθεις... ένα πρωγινό νά σοῦ κάνω breakfast δέ μέ βαραίν'ς
Γιάννης... ὄλη μέρα κάθουμαι....

Νάκος

—...Θεία σοῦ μιλῶ ἐγώ ὁ Νάκος, θά ῥθουμε μέ τό Γιάννης....

Φωνή

—...Νάκος, Νάκος... ναίρθεϊτε... ναίρθεϊτε... ένα πρωγινό νά σᾶς φτιάξω breakfast.

Νάκος

—...Ἐχεις κανένα νέο θεία Μάργκαρετ!

Φωνή

—...Ὁ Βάγγος... ὁ Βάγγος τοῦ Μαστροδήμου, ἔχει τό ξορκισμένο... κι αὐτούρους κι αὐτού-
ρους... δέν τό κατέχει, ὁ ἔρμος....

(Διακοπή. Ἄρχίζει ἡ ἀναμετάδοση. Ἀκούγεται τό τραγούδι.

«Ξημερώνει καί βραδιάζει
πάντα στόν ἴδιο τόν σκοπό»

Διακοπή)

ΑΚΟΥΣΜΑ ΣΤ'

(Ἄρχίζει ἡ ἀναμετάδοση.

Θόρυβος ἀπό αἴθουσα ἀναμονῆς ἀεροδρομίου).

Νάκος

—...I am Νάκος Καψάλης, εἶμαι στό αἰρ-पोर्ट τοῦ Τσικάγο. Ἡ ὥρα εἶναι 3... Ὁ Γιάννης Καψά-
λης θά φύγει (Συγκινεῖται) Ἡ Τασούλα δέν ἦρθε... Ὁ Γιάννης ἔγινε κι ἐδῶ ζωγράφος με-
γάλος καί τρανός... κι ἐμεῖς μαζί τό restaurant ἔγινε τῆς μόδας κι ἔρχεται κόσμος. Ἡ Τα-
σούλα δέν ἦρθε γιατί τῆς πονοῦσε ἡ μέση. Τό Γιάννης τόν χαιρετοῦν ὁ δήμαρχος, ὁ κύριος
Κεβόρκ κι ἄλλοι σπουδαῖοι καί καλοὶ πολῖτες.... Ὁ Γιάννης μ' εἶδε κι ἔρχεται πρὸς τά
μένα... Τό Γιάννης τό καλέσανε καί στό πανεπιστήμιο...

Γιάννης

—...Λοιπόν γειά σου Νάκος κι ὅπως εἶπαμε τό καλοκαιράκι στή μακρινή πατρίδα θά σέ φιλο-
ξενήσω Νάκος...

Νάκος

—...Γιάννης... Γιάννης πές, πές κάτι δῶ πέρα... Γιάννης...

Γιάννης

—...Εὐχαριστῶ τό Νάκος Καψάλης, μοῦ στάθηκε σάν ἀδερφός, μοῦ ἔκανε καί τόν διερμηνέα...
καί μέ βοήθησε πολύ...

Νάκος

(Συγκινημένος)

—...Τό restaurant δουλεύει καλά Γιάννης. Τό γιό μου τό Λούι τόν κτύπησε ἕνα κάρ... κι εἶναι
στό hospital Γιάννης!

Ἡ Τασούλα δέν ἦρθε γιατί τῆς πονοῦσε ἡ μέση.

Τό restaurant ἔγινε τῆς μόδας!

(Ξεσπᾷ σέ κλάματα)

Τό restaurant ἔγινε τῆς μόδας!

Τό restaurant ἔγινε τῆς μόδας!

Μή μᾶς ξεχάσεις Γιάννης....

Μή μᾶς λησμονήσεις Γιάννης...

Μή μᾶς ξεχάσεις Γιάννης....

(Διακοπή)

(*Αρχίζει ή άναμετάδοση*).

Νάκος

—... Άκούστε μουσική από τή μακρινή πατρίδα, πού έφερε δώρο σέ μās ό Γιάννης Καψάλης...
ό μεγάλος ζωγράφος....

(*Άκούγεται τό τραγούδι «Τζιβαέρι». Τό τραγούδι αυτό άκούγεται όλόκληρο*)
(*Διακοπή. ΚΕΝΟ*)

Τασούλα

(*Πνίγεται στό κλάμα*)

—...Σās μιλω έγώ ή Τασούλα... Σās μιλω έγώ ή Τασούλα...

Ό Νάκος Καψάλης καλέ άδερφοί μου... ό άντρας μου πέθανε!!!

Πέθανε καλέ άπ' τήν καρδιά του! Μπάμ και κάτω στή δουλειά...

Σās στέλνω τό ιαρε π' άκουγε ώρες κι ώρες πολλές κι έκλαιγε...

Θά τόν παγώσουμε καλέ και θά τόν φέρουμε νά τόν θάψουμε στήν πατρίδα...

Σέ δυό βδομάδες θά 'μαστε εκεί κάτω, καλέ άδερφοί μου...

Τί κακό μās βρήκε....

Τό ζήτησε στή διαθήκη του, καλέ νά τόν φέρουμε....

(*Διακοπή*)

(*Άκούγεται έντονη μουσική ρόκ, από παλιότερη έγγραφή.*

Σέ λίγο ή ταινία τελειώνει και γιά λίγο άκούγεται τό χαρακτηριστικό «μινιινγκ» πού κάνουν τά μαγνητόφωνα πριν τά σβήσεις).

Τέλος

